

Can Coll

Resum de la trobada amb els veïns del 8 d'octubre a les 18:00 (local social).

Assistents: 6 veïns (4 d'ells, membres de la Junta de Compensació) + 2 membres de la CUP.

Situació actual

Can Coll disposa d'una planificació específica des de l'any 1986, i des de llavors s'han anat executant les obres que hi eren previstes, llevat del clavegueram; tot i així, la urbanització no ha estat recepcionada per l'Ajuntament, i la seva Junta de Compensació (l'òrgan dels veïns que executa el planejament i que garanteix un repartiment equitatiu de les càrregues) encara està vigent. Aquest tipus de gestió implica que són els propis veïns, a través de la quota de la comunitat de propietaris, qui es fa càrrec del manteniment dels carrers i de la xarxa elèctrica, entre d'altres. També han de fer front a despeses extraordinàries que puguin sorgir; dos exemples d'aquest tipus de despesa són:

- En una ocasió els hi van robar tot el cablejat de la xarxa elèctrica. El reposicionament va córrer a càrrec dels veïns.
- Periòdicament els camions de les explotacions forestals del Montnegre creuen la urbanització, causant desperfectes al paviment. Segons comenten, els camions podrien passar per la pista forestal (n'han comprovat les mides), però passen per la urbanització perquè els resulta més còmode. L'asfaltat no està preparat per a vehicles d'aquest tonatge i, de fet, els camions no poden ni fer les rotondes, amb la qual cosa passen pel mig causant desperfectes a les infraestructures. Totes les reparacions corren a càrrec d'ells.

Descripció dels habitatges:

- Nombre de parcel·les: 130
- Nombre de parcel·les construïdes: 81 (aprox.)
- Nombre d'habitatges permanents: 35 (aprox.)

Estimen que una mica més d'un terç de les famílies tenen nens en edat escolar. Únicament un parell d'habitatges estan ocupats per persones d'edat avançada (posem majors de 75 anys).

Identificació amb el barri/poble, cohesió i participació

La comunitat de Can Coll està fortament cohesionada i participa d'una forma bastant activa en la gestió del barri. Segurament la necessitat d'autogestionar-se (deguda a aquest retard en la plena annexió a Sant Celoni) és un element motivador de cara a la participació ciutadana. Una prova d'aquesta tendència és que l'assistència a les assemblees anuals (celebrades al saló de plens de l'ajuntament) oscil·la entre les 30 i 40 persones (una xifra significativa, tenint en compte que únicament hi ha 35 habitatges ocupats com a primera residència; no obstant, comenten que els propietaris de segona residència participen força d'aquesta assemblea anual).

Malgrat estar físicament tan apartats, tenen un fort sentiment de pertinença al poble. Si bé pot semblar anecdòtic, el fet que durant la festa major pengin una pancarta dels negres i s'identifiquin amb aquest grup és indicatiu d'aquest sentiment de pertinença. A més, el fet que un percentatge significatiu de famílies (poc més d'una tercera part) tinguin fills en edat escolar els fa mantenir un vincle diari amb el poble.

Ens fan notar que tenen un alt nivell de morositat degut a segones residències que han caigut en desús.

Mancances i preocupacions

En general, es senten molt poc recolzats per l'ajuntament. Tenen la percepció de que, a més de pagar l'IBI i els impostos municipals que toquen, han complert amb totes les demandes de l'ajuntament i, en canvi, s'han trobat la porta tancada cada cop que han sol·licitat algun ajut. Aprofiten per denunciar que durant la setmana del bosc l'ajuntament ha menystingut aquella zona, una zona eminentment forestal que pertany a Sant Celoni.

A diferència d'altres àrees apartades dels nuclis poblacionals, els habitants de Can Coll no perceben inseguretat. Comenten que tant mossos d'esquadra, com policia local, com agents rurals patrullen amb freqüència per la zona, per la qual cosa, la seguretat no està –ni de lluny– entre les seves principals preocupacions.

Segons ens manifesten, el seu principal temor (potser influenciat pel fet que la reunió té lloc poc després del període estival) són els incendis forestals. Aquesta preocupació es fonamenta en dues realitats principals:

- Si bé les finques particulars i les immediateses del barri tenen un bon manteniment, el bosc que està més enllà del que ells mantenen està molt deixat i fa temps que no s'hi fa cap mena d'intervenció preventiva.
- El pla d'emergència (segurament té un altre nom tècnic) contempla com a únic accés l'entrada a la urbanització. Això implica que tant l'entrada de serveis com l'evacuació de persones s'hauria de dur a terme per aquell punt, que es col·lapsaria de seguida en cas d'incendi forestal.

Un altre punt fosc és l'accés a Sant Celoni. Comenten que la rotonda no ha resolt res, que a l'hora d'entrada de les fàbriques es continuen formant retencions que els impedeixen accedir al carril en direcció Sant Celoni. Així mateix, consideren nefast que no s'hagi aprofitat per fer-hi un accés per a vianants i bicicletes, que actualment han de creuar la carretera. A la pregunta de fins a quin punt creuen que la gent faria servir aquest accés, responen que la demanda d'un accés no motoritzat al poble és alta i que els milloraria significativament la qualitat de vida. També apunten que se'n beneficiarien les persones que accedeixen al Montnegre durant el cap de setmana amb finalitats lúdiques i naturalístiques. En línia amb el problema de l'accés, lamenten que l'autobús no tingui uns horaris coherents amb les necessitats de la població (coincidència amb horari escolar, etc.) i consideren que és aquest el principal motiu pel qual està infrautilitzat.